

פרשת חוקת

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר (יט, ב)

בספר לפי האש מובא: סיפר אחד מן השרידים רבי אברהם יעקב קיש ז"ל שהגיע פעם בהיותו שרוי במחנה המוות למחיצת הרה"ק בעל השפע חיים מצאנז זי"ע ושמע מפיו דבר תורה. הרבי לא דיבר מענינא דיומא ומהמצב הקשה בו הם שרויים, אלא מענייני... קנין התורה.

הוא תמך יסודותיו בפסוק מפרשת השבוע "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר", והזכיר את הדיוק הידוע שהובא במפרשים, מפני מה הכתוב אינו אומר "זאת חוקת הפרה" כפי שמתבקש מעניינה של הפרשה? אלא, הסביר, שחבוי פה רמז לג' דברים המועילים לזכירת הלימוד:

- א. שיחזור על פרקו מאה פעמים ואחד.
- ב. שיצייר שם הוי"ה מול עינו בשעת הלימוד, כמובא בספרים הקדושים בשם האריז"ל.
- ג. שילמד בקול רם וישמיע לאוזניו.

וזה שהכתוב מלמדנו: "זאת חוקת התורה" זא"ת נוטריקון זכור אל תשכח. "אשר צו"ה" בגימטריא ק"א, היינו שתשנה פרקך מאה פעמים ואחד. "הי" תצייר שם הוי"ה מול עיניך. "לאמור" שתגיד בפה ובקול. ואם שלוש אלה תעשה לך לא תשכח את תלמודך!...

וכבר מסופר על הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע שנכנס אליו פעם בחור לקבל ברכה, ובין הדברים שאלו הרבי: אם הוא לומד ומה הוא לומד, משהשיב ונקט לו את המסכתא שהוא עוסק בה, שאלו הרבי: האם הוא גם רגיל לחזור על תלמודו, ענה לו הבחור: לא! אני סומך על זכרוני החזק ולכן הנני משקיע בלימוד. נענה אליו הרבי ואמר: "בני יקירי, הלומד ואינו חוזר הוא גרוע יותר ממי שאינו לומד כל עיקר. והוא דבר פלא, כי היצה"ר מניח לאדם שילמד אבל אינו נותן לו לחזור על תלמודו, כי הוא יודע שבחזרה תלוי הכל!" ומה הנך חושב המשיך הרבי ואמר: מה הטעם שעם ישראל נוהג מנהג ישראל תורה שביום טוב של 'שמחת תורה' נוהגים לחזור פעמים הרבה על החלק הראשון שבפרשת "וזאת הברכה", אלא ללמדינו שעיקר לימוד התורה היא "החזרה", לחזור עוד פעם ועוד פעם...

מקור: פנינים